

Egy tábor apropóján

Újszerűen kezdődött ez a tanév a főiskolás KISZ-vezetők számára, Augusztus 30. és szeptember 4-e között a KISZ Szeged városi Bizottsága közös felkészítő tábort szervezett számukra. Az újszegedi KISZ-táborban néhány nap alatt együtt készültek a legfontosabb idej feladatokra a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola, az Élelmiszeripari Főiskola, az Állatorvostudományi Egyetem hőmezővásárhelyi kara, az egészségügyi és a Zeneművészeti Főiskola KISZ-vezetői. S közben ismerkedtek egymással. Hogy az utóbbi miért fontos és miért értékelhetjük azt a közös felkészítő tábort folytatásra érdemes, jó kezdeményezésnek, arról beszélgettem Vastag Györgyvel, a városi KISZ-bizottság titkárával.

— Már bölcsészhallgató korodban is híve és lelkes szorgalmazója voltál annak, hogy a Szegeden tanuló egyetemi, főiskolai hallgatókat, diákközösségeket „össze kell hozni”.

— Szeged egyetemi város, hat felsőoktatási intézmény hallgatói töltöttek itt el a képzési időtől függően, három—hat évet. Számtalanszor felvetődött bennem, mit visz magával innen az ember végzés után a diplomáján kívül. Mire emlékszik majd Szegedből a Széchenyi téren, a kollégiumon, a menzán, az egyetem négy falán kívül.

Az egyik legfőbb hiányszágnak azt érzem, hogy nemcsak a városról, de még egymásról sem sokat tudunk. Kíváncsi lennék, hányan tudnák felsorolni a város felsőoktatási intézményeit úgy, hogy a létszámuknál fogva kisebbek is benne legyenek.

Már szinte vesszőparipámá vált — s elnézést a nagy szavakért —, hogy nem érzi az ember, hogy mi, a jövő értelmiségét képző intézmények hallgatói egy közösséget alkotunk, vannak közös gondjaink, feladataink, amit együtt könnyebben megoldhatunk. Pedig sokat tanulhatnánk egymástól, s nem utolsósorban, segíthetnénk egymásnak.

Ezért örülök annak, hogy a KISZ-bizottságok szintjén megindult egy ilyen folyamat az egy éve működő Egyetemi—Főiskolai Munkabizottság tevékenysége során, s ha látványos eredményeink még nincsenek is, elképzeléseink, s terveink már kialakultak a kapcsolatok szélesebbkörű kiterjesztésére.

— Mit adott ehhez az újszegedi táborozás?

— Nagy segítséget és lendületet adott ehhez a nyári főiskolai éves felkészítő, ahol bebizonyosodott, hogy öt teljesen különböző jellegű intézmény KISZ-esei jól érzik magukat együtt, legyen tréfás vetélkedőről, sportról, vagy munkáról szó. A Ta-

nárképző tábori „Ifjúsági Parlamentje”, az SZÉF szakmai gyakorlat paródiája, az „ÉFI-ke” mostoha sorsa, a Zeneművészeti kiscsiny, de brillírozó csapatának „színházi előadása”, a vásárhelyiek keserű szájfű dialógusa kölcsönös megértést, tisztelőt és ébresztett egymás iránt már a csoportok bemutatkozása során, s ezt esetleg csak a vérmesen szurkoló focirajongók felejtették el egy-egy meccs idejére.

— Milyen elképzelések vagy már konkrét tervek születtek a felsőoktatási intézmények egymás és a város felé történő „nyitására”?

— A jó hangulat, a nagy tervezés időszakában már itt a táborban összeültünk a bizottsági titkárokkal (beleértve a SZOTE-t, JATE-t is), hogy megbeszéljük ezévi közös feladatainkat. Az alapelvünk mindenképpen az: nyitnunk kell egymás felé, nyitnunk kell a város felé. Két monstre rendezvényünket a közös, szórakozva politizálás igénye szülte: ebben a félévben egy műsorban színre lépnek az Ifjúsági Házban az egyetemek és főiskolák művészeti csoportjai, május 1-ét pedig egy JATE VESE TOR-TATURA-szerű majális keretében szeretnénk együtt ünnepelni a Tisza-partján. Tanulmányi munkánkban közös érintkezési pontot a marxista TDK-k jelentenek, amelyek programcseréje, műhelymunkájuk, módszerek, konferenciájuk más intézmény számára is nyitottá tétele hasznos tapasztalatcserére ad majd lehetőséget.

A bizottságok közösen is értékelik majd az építőtáborokat, az őszi mezőgazdasági munkát, s együtt próbáljuk felfedni politikai képzésünk hiányosságainak okait. Az egyetlen terület ahol nem új számunkra az együttműködés, a közművelődés. Itt viszont nagyobb intenzitással kell folytatnunk, néhány esetben felújítanunk a komplex brigádmozgalmat, főleg a szakmunkásképzők patronálása esetében.

— Hogyan értékeled mindezt és mit vársz?

— Úgy érzem, van mit tennünk, s ami sokkal megnyugtatóbb vannak is, akik tesznek ezért. Kezdjük kicsit szívügyünknek tekinteni a másik problémáit, s közkinccsé tenni saját eredményeinket. Ez csak az első lépés, s reméljük, ezzel párhuzamosan előrelépünk a hallgatóknak a város, illetve a megye közéletébe, vérkeringésébe való bekapcsolódásában is.

Mi pedig arra törekszünk, hogy a Szegedi Egyetem szerény, — de néha talán hatásos — eszközeivel segítsük ezeket a kezdeményezéseket.

SZ. M.

Egyetemi, tanári és docensi címek adományozása

Az Oktatási Miniszter a József Attila Tudományegyetem rektorának javaslatára 1979. szeptember 1-i hatállyal dr. Paál Zoltánnak az MTA Izotóp Intézet Tudományos tanácsadójának, dr. Bérces Tibornak, az MTA Reakciókinetikai Tanszéki Kutató Csoport tudományos főmunkatársának, dr. Révész Pálnak, az MTA Matematikai Kutató Intézet osztályvezetőjének és dr. Geréb Györgynek, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola tanszékvezető főiskolai tanárának, a címzetes egyetemi tanár címet adományozta.

Az Oktatási Miniszter a József Attila Tudományegyetem rektorának javaslatára szeptember 1-i hatállyal címzetes egyetemi docens címet adományozott dr. Halász Kálmánnak, a Legfőbb Ügyészség titkársága csoportvezetőjének, Singerné, dr. Heksch Agnesnek, az egyetem nyugdíjas nyelvianárának, dr. Frank Józsefnek, a Gabonatermesztési Kutató Intézet tudományos főmunkatársának, dr. Duba Ernőnek, az MTA Szegedi Biológiai Központ tudományos munkatársának és dr. Fodor Andrásnak, az MTA Szegedi Biológiai Központ tudományos munkatársának.

Az adományozásról szóló okiratokat szeptember 19-én dr. Antalffy György rektor és a karok dékánjai, valamint az egyetem társadalmi és tömegszervezetei vezetőinek jelenlétében adta át. Az ünnepségen megjelent dr. Konce János, az MSZMP Csongrád megyei Bizottságának titkára, és dr. Székely Sándor, az MSZMP Szeged városi Bizottságának titkára.

Doktoravatás

A Szegedi Orvostudományi Egyetem szeptember 3-án rendezte meg az Ifjúsági Házban orvosdoktor-avató ünnepségét. Az ünnepi tanácsülés elnöke dr. Cserháti István, a SZOTE oktatási rektorhelyettese volt.

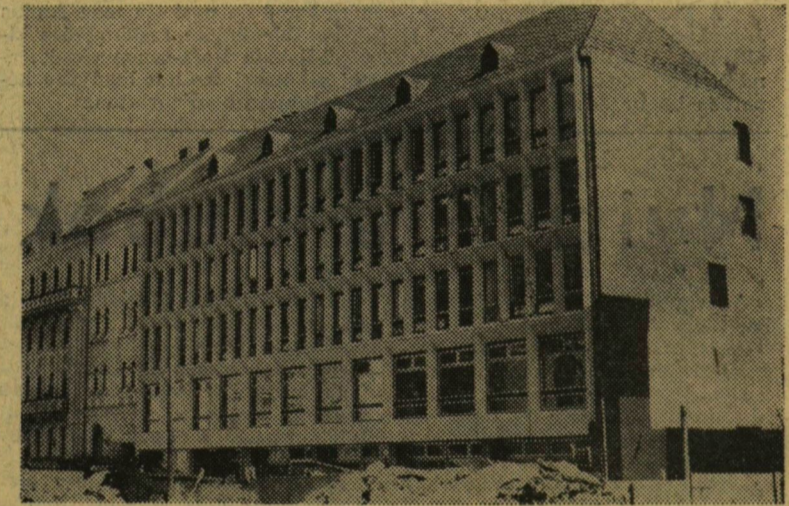
Ünnepi beszédet mondott dr. Földes Vilmos, az Általános Orvosi Kar dékánja, egyetemi tanár, majd orvosdoktorrá avatta a 175 általános orvosdoktor-jelöltet, akik közül 42-en „summa cum laude” végeztek.

I. amarosan költöznek

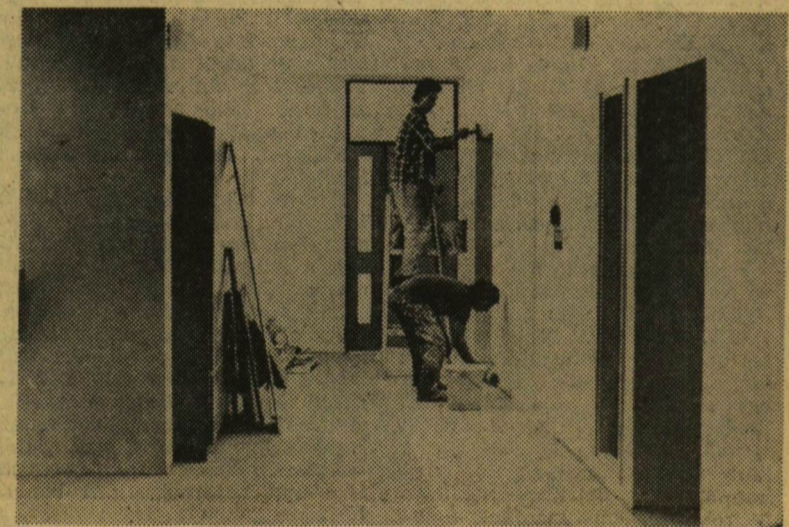
A Szegedi Orvostudományi Egyetem oktatói, hallgatói hamarosan új oktatási épületet vehetnek birtokukba. Az 560 főt befogadó 2 ezer 200 négyzetméter alapterületű, 62 millió forint költséggel épített légkondicionált épületet egy hónap múlva adják át. Az új oktatási épületben a 300 személyes előadóterem, a laboratóriumi gyakorló helyiségek és szemináriumi szobák mellett klubhelyiség is található, amely a Szabadtéri Játékok ideje alatt a díszletezők munkálatainak ad helyet.

Elkészült az I. sz. Sebészeti Klinika emeletrépitése, valamint kibővítették a Belgyógyászati Klinika épülettömbjét. A közelmúltban átadták a II-es Bel- és Bőrgyógyászati Klinika új emeleit, ahol a plasztikai sebészet, a belgyógyászati kardiológia, valamint laboratóriumok működhetnek.

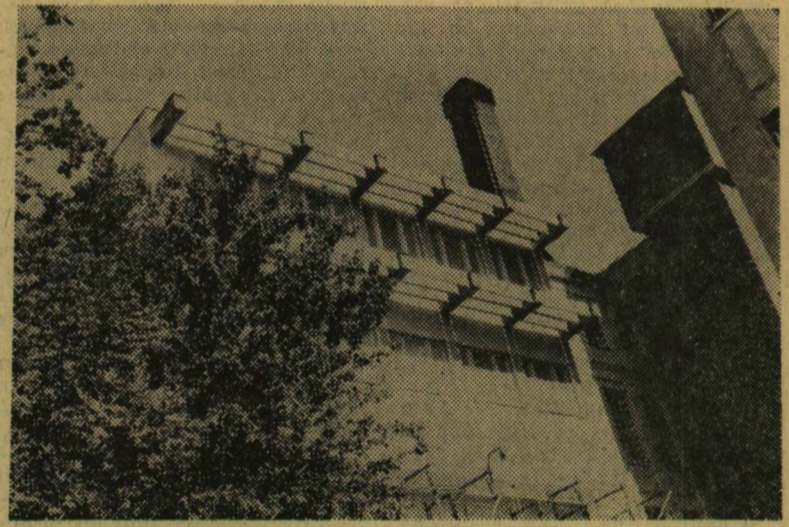
Az év végére valószínűleg felépül a klinikai központi kémiai és mikrobiológiai laboratórium is. Ebben az öt éves tervben tervezik az egyetemi központi kanzánház és mosoda átadását is.

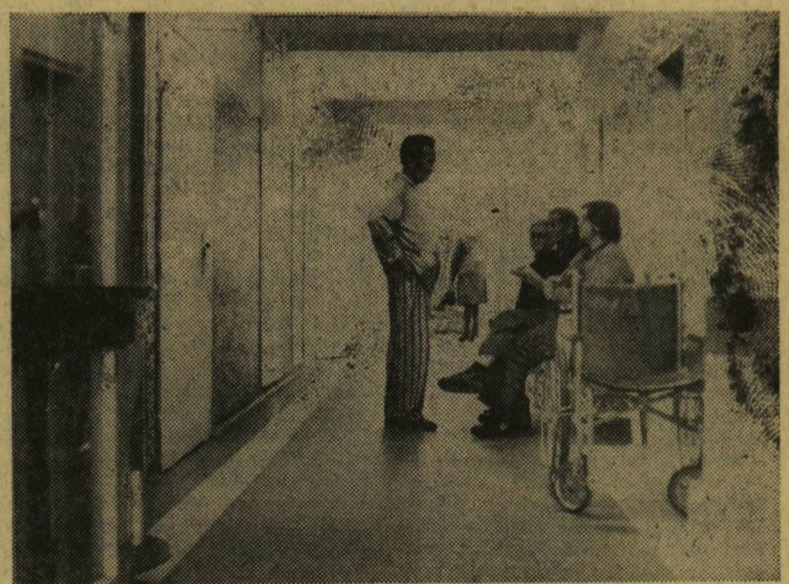
A SZOTE új elméleti tömbje

Belső munkákat végeznek az új épületben.

A II. sz. Belklinikai új emeleiteinek kerti homlokzata

A klinika új emeletén, a haematológia' osztályon már megkezdődött a gyógyító munka

(Fotó: Simon László)

Dr. Horváth Imre

dalmi aktivitása is sokrétű. Évekig az MSZMP Természettudományi Kari pártvezetőségének tagja volt. Nagyszerű tudományos szervező tehetsége eredményeként a Tisza-kutató Munkacsoport 80 fős, jól szervezett, produktívan dolgozó kollektívává, szovjet és jugoszláv Tisza-kutatók bekapcsolódásával nemzetközi szervezetté vált. A környezetvédelem is szívügye volt. A Mártély-Saséri Tájvédelmi Körzet tudományos feldolgozását, valamint a Szeged környéki természetvédelmi területek rekonstrukcióját irányította. Személyiségét a hallatlan munkabírás, az igaz ügyért való bátor kiállás, a szókimondó őszinteség, az önzetlen segítőkészség, a család-szeretet, az idős emberek iránti nagy tisztelet, a közvetlenség, és a végtelen szerénység jellemezte. Horváth Imre professzorban a Felsőoktatás kiváló dolgozójában, a Munka Érdemrend ezüst fokozatának tulajdonosában lelkismeretes oktató-kutatót, nemzetközileg elismert növényökológust, kommunista szakembert gyászol a József Attila Tudományegyetem.

Szívünk összeszorul, lelkünket szomorúság tölti el, fejünket hitetlenkedve csóváljuk, mióta meghallottuk a fájdalmas hírt: szeretett tanszékvezetőnk dr. Horváth Imre egyetemi anár, a JATE Növénytan Tanszékének és Fűvészkertjének vezetője, nincs már többé az élők sorában. 53 éves korában, alkotóereje teljében ragadta el tőlünk a halál.

Dr. Horváth Imre a szomszédos Hőmezővásárhely szülőtte. Itt volt kisdíák, itt érettségizett 1945-ben, kitüntetéssel. Egyetemi tanulmányait a Szegedi Tudományegyetemen folytatta, 1950-ben végzett természetrajz-földrajz szakos tanárként. Fiatalon került az élet „sűrűjébe”: végzés után az MTA Hivatalában főelőadó, majd szaktitkár, később a TMB titkárságán osztályvezető, végül az ELTE-n aspiráns, 1958-ban a biológiai tudományok kandidátusaként a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Növénytan tanszékére kerül, ahol mint docens, 1965-ig dolgozik.

1965 óta a JATE Növénytan Tanszékének és Fűvészkertjének vezetője, kezdetben docensként, majd a biológiai tudományok doktora cím elnyerése (1966) után, 1967 óta egyetemi tanárként.

Rövid, de eredményekben gazdag, tartalmas életpályája során széleskörű tudományos, oktató-revelő és társadalmi tevékenységet fejtett ki. Tudományos munkában a növényökológia terüle-

tén alkotott maradandót. Magyarországon elsőként, maga épített fitotron, ahol kondicionált körülmények között vizsgálta a fény spektrális összetételének, majd később a fényritmusnak a hatását a növények szervesanyag-területére. Munkája eredményességét fémjelzi a közel 100 tudományos publikáció, számos külföldi- és hazai aspiráns, doktorandus szakmai irányítása, az IBP, a KGST, az MTA tudományos bizottságaiban betöltött fontos megbízatások.

Ez utóbbiak közül a KGST két, fotoszintézissel foglalkozó együttműködési témájában koordinátorként ő fogta össze a magyarországi kutatókat, és az évenként tartott koordinációs értekezleteken a magyar delegáció mindenkor vezetője volt.

Oktató-nevelő munkáját a hallgatók szeretete, az új tudományos eredmények gyors interpretálása, a korszerű oktatási módszerek iránti fogékonyság jellemezte. A tanszéken modern audio-vizuális tanuló laborot létesített, számos diákkörrel foglalkozott. Hat évig, mint a Biológus Szakcsoport elnöke, jelentős szerepet játszott a biológus képzésben, a tantárgykorszerűsítésben, az új egyetemi biológiai épület, új tanszék létrehozásában. Az Egyetemi Fűvészkert a keze alatt vált az ország legszebb botanikus kertjévé, ahol az oktatási, kutatási és közművelési feltételek egyaránt biztosítottak. Társa-